

[Finansministeren.]

bestemt, at Antallet af Grænsegendarmer skulde nedbringes til 245; det er nu nedbragt til 305. Minimumstallet 245 skulde naas inden 31. Marts 1931, hvilket altsaa vil sige, at man i Øjeblikket stod overfor at skulle foretage Afskedigelse af et meget betydeligt Antal Grænsegendarmer. Det er imidlertid Administrationens Mening, at det vilde være uheldigt at gaa saa stærkt frem med Indskrænkningen i Antallet af Grænsegendarmer som forudsat i den gældende Lov, og det foreslaas derfor i det foreliggende Lovforslag at begrænse det Antal, der skal afskediges nu, til 10, saaledes at man derved naar ned til 295, og derefter lade den Afgang, man mener er nødvendig, foregaa successivt, efter som Stillingerne bliver ledige.

Lovforslaget har været behandlet i Folketinget og er vedtaget enstemmigt der i den Skikkelse, hvori det blev fremsat. Jeg tillader mig nu at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jepsen Christensen: Jeg hørte med Interesse, at det var Meningen, at det foreliggende Lovforslag skulde gennemføres ved 3 Behandlinger i Løbet af i Dag. Jeg skal ikke paa nogen Maade modsætte mig dette, men jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det forunder mig noget, at et Lovforslag af en saadan Karakter som det, der her er Tale om, skal gennemføres med et saadant Hastværk i det høje Ting. Jeg tror, det kan være nyttigt at sige her fra Landstingets Talerstol, at det er Arbejdsvilkaar, som vi for Landstingets egen Skyld ikke ret vel kan underkaste os i al Almindelighed. Derimod skal jeg absolut ikke modsætte mig, at vi i *dette* Tilfælde imødekommer Ønsket om Lovforslagets hurtige Gennemførelse, saa meget mindre som jeg indser, at en Ikke-Vedtagelse af Lovforslaget før Juleferiens Indtræden vil sætte den højtærede Finansminister i en noget vanskelig Situation.

Naar der kunde være Grund til, at vi ogsaa her i Tinget beskæftigede os noget mere med det foreliggende Lovforslag, end vi, efter hvad der er stillet os i Udsigt, faar Tid til, er det, fordi Folketingets Betænkning aabner nye Perspektiver med Hensyn til en Simplificering af Grænsebevogtningen. Men efter det Kendskab, jeg har til Grænseforholdene og til den Bevogtnings- og Kontrol-tjeneste, der udføres dernede, kan jeg absolut billige den Henstilling, som Folketingsudvalget har

rettet til den højtærede Finansminister og til den højtærede Justitsminister om at gennemføre en Simplificering af Grænsebevogtningen i den kommende Tid. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om man ikke foruden at tage dette Forhold under Overvejelse vil tage det op til virkelig Gennemførelse i den kommende Tid. Under Forudsætning af et imødekommende Svar herpaa skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jørgen Møller: Mit Parti kan uden særlige Betæneligheder gaa med til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse. Det kan naturligvis ikke nægtes, hvad den ærede Ordfører for Venstre (Jepsen Christensen) antydede, at Behandlingen af det foreliggende Lovforslag maa blive noget af et Hastværksarbejde. Men Grunden hertil er, som anført, den, at eventuelle Opsigelser af Grænsegendarmer skal ske før 1. Januar. Derfor kommer vi ikke udenom at behandle Lovforslaget færdigt allerede i Dag.

Der kunde jo nok være Grund til at se lidt nærmere paa Lovforslaget, men de forskellige Partiers Ordførere har i Gaar haft en Konference med baade Finansministeren og Justitsministeren for at faa Oplysning om, hvilke Ændringer der nu sker i det administrative, og hvilke Konsekvenser det muligvis kan faa, og de Oplysninger, vi har faaet, er af en saadan Karakter, at i hvert Fald jeg trygt tør anbefale ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form.

Schaumann: Da Finansminister N. Neergaard i Rigsdagssamlingen 1926—27 fremsatte Forslag om Reduktion af Grænsegendarmeriet, blev der fra konservativ Side i Folketinget fremsat alvorlige Betæneligheder ved, at man foreslog en saa kraftig Reduktion, og under Udvalgsbehandlingen i Folketinget blev Reduktionen ogsaa mildnet, blandt andet ved at den blev udstrakt over 4 Aar i Stedet for, som foreslaaet, over 2. Da Lovforslaget saa senere kom til Behandling i dette høje Ting, blev der af min Partifælle det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) givet Tilslutning til Reduktionen, saaledes som den var udformet i Folketinget, men særlig tilfreds var mit Parti ikke.

Det kan derfor ikke undre, at mit Parti under Behandlingen i Folketinget har givet det her forelagte Lovforslag,